

bruget, at Ligningsgrundlaget var uheldigt, og det med Rette. Jordværdien blev i sin Tid ansat, uden at man den Gang tænkte sig Muligheden af, at den skulde anvendes som Basis for en Ligning af nogen som helst Art; man ønskede at faa et løseligt Skøn over, hvorledes Jordens og Bygningernes Værdi forholdt sig overfor hinanden indenfor Ejendomsskylden. Derfor blev Værdiansættelsen heller ikke foretaget med nogen særlig stor Omhu. Vel blev der i Fjor af de samme Folk indenfor Sognene foretaget en Revision, men den gav sig ikke Udslag i nogen væsentlige Ændringer eller Forbedringer. Jordværdien som Ligningsgrundlag vedblev derfor at være lige uheldig, og dette var saaledes lige utilfredsstillende i Fjor og i Forfjor. Dette Grundlag havde kun en eneste Fordel, og den bestod i, at det var bekvemt at anvende, naar saa store Mængder af Korn skulde tvangsudskrives. Retfærdigt var det ikke, alene af den Grund, at Jordværdien ikke var eller kunde være Udtryk for Leverings- evnen, idet Egne med Jord af god Bonitet og deraf følgende høj Værdiansættelse ved stiftmoderlig Tildeling af Sol og Regn i rette Tid kunde være daarligere stillede i Forhold til ringere Jord, der gav en god Høst, grundet paa gunstige Vejforhold, og saaledes langt lettere kunde udrede det mindre Kvantum Korn.

Jeg beklager derfor i høj Grad, at man har bibeholdt dette Ligningsgrundlag og saa for Ordningen i Aar. Det er desuden et stort Spørgsmaal, om en Ligning overhovedet er nødvendig. Hvis der kan være Tale om, at det vil blive Tilfældet, som den højtærede Indenrigsminister har stillet i Ud- sigt med en vis Forsigtighed: at der kan ske Ombytning af alt det leverede Brødkorn med Majs eller i det hele taget det leverede Korn med Majs, saa er en Ligning aldeles ikke paakrævet, og saa er man fri for i Aar at benytte et Grundlag, som dog vistnok alle er enige om er daarligt. Men hvis man ikke kan naa dette, hvis man ikke kan om- bytte alt det leverede Korn med Majs, vil selvfølgelig de Landbrugere, der ikke har gjort deres Samfundspligt og saaet Brød- korn, være bedre stillede end de, der har saaet Brødkorn; og det bør naturligvis ikke komme dem til gode, at de ikke har saaet Rug eller Hvede. Det skulde imid-

lertid glæde mig, om Forholdene skulde stille sig saaledes, at man kunde undgaa at ligne. Vi har Forbudet mod at opfodre Brødkornet, og vi har Udførselsforbud, og det er ganske naturligt, at man har fort- sat med Fodringsforbudet, idet man ikke kan forsvare at bruge Menneskeføde til Dyrs Ernæring. Naar dertil saa kommer Af- leveringspligt for alt Brødkorn, gaar i Virke- ligheden ikke en eneste Kærne Brødkorn tabt for Samfundet.

Den ansatte Pris skal jeg slet ikke komme nærmere ind paa, for det er ikke Vederlaget for Kornet, som det i Hoved- sagen drejer sig om her, det er Kornet selv. I Slutningen af den Tale, hvormed den højtærede Indenrigsminister i Fjor ledsagede Lovforslaget om en Kornordning for Høst- aaret 1918—19, sagde den højtærede Mi- nister, at det drejede sig om Produktionens Fremme og Ernæringens Sikring. Der blev desværre ingen Mulighed for Produktionens Fremme, end ikke dens Opretholdelse lod sig paa langt nær gennemføre. Resultatet foreligger nu: Svinene er omtrent udryddede, og Kvægbesætningerne er stærkt redu- cerede baade talmæssigt og — hvilket gælder i særlig Grad — i Ydelse. Dette Forhold ønsker Landbruget nu redresseret, ikke alene for Erhvervets egen Skyld, men for hele Samfundets Skyld. Befolkningens Ernæring og vor Handelsbalances Retab- lering kræver, at Landbrugsproduktionen eller rettere sagt den Del deraf, som vi benævner den dyriske Produktion, genop- rettes. Danmarks Overskudsindførsel af Brødkorn var inden Krigen af saa stor Udstrækning, at den paa det nærmeste dækkede hele Landets Behov af Brødkorn, hvilket atter vil sige, at Landets Høst af Rug og Hvede blev fodret op. Naar det er Tilfældet, vil det at aflevere Brødkorn uden at faa Foderkorn i Stedet betyde en For- mindskelse af den dyriske Produktion; som vi vist alle er enige om i Øjeblikket ønskes genoprettet i fuld Udstrækning.

Der har været Tale om, at man kunde faa Majs til Landet for 27½ Kr. I saa Til- fælde er den Pris, som er nævnt i Lovfor- slaget, for høj. Men, som sagt, det er ikke i og for sig Prisen, det drejer sig om. Det er Kornet, vi interesserer os for, og derfor ønsker Landbrugerne Foderkorn i Stedet for det Brødkorn, der skal afleveres. Og det